

Asta-i toamna!

Nicu Hăloiu

Asta-i toamna!

O, cum prinde vântu-n gheare
Frunza veștedă-n rugină,
O aruncă-ntr-o vârtoare,
N-o aude când suspină
Cade la pământ și moare!

Numai toamna e de vină
Cu sângele ei din culoare
Ca o capcană de lumină,
Ce prinde frunzele-n covoare
Și le pictează cu rugină!

...

Asta-i toamna ce-și dă rodul,
O antecameră a morții,
Ca o otravă cu gust dulce,

Cu rece vânt cântând prohodul,
Cu iarna stând în fața porții,
Sub giulgiu alb pe toți să-i culce!